

Sygn. akt XVI GC 641/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy

w składzie: Przewodniczący **SSR Natalia Zientara**

Protokolant Michał Gospoś

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. w W.

sprawy wniesionej 08 grudnia 2014 roku

z powództwa **M. K. i S. K.**

przeciwko **Syndykowi Masy Upadłości (...) spółki akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w B.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 12 czerwca 1995 r. przez Sąd Rejonowy w B. VIII Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt VIII Ng 465/95 zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 16 października 1996 r. przeciw małżonkowi dłużnika, zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 30 stycznia 1997 r., a także zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 05 grudnia 2013 r. nadaną postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 r. w związku z przejściem uprawnień, przy czym pozbawienie jest dokonane w następującej części:

-odsetek za okres od 13 czerwca 1995 r. do 18 listopada 2009 r. naliczanych od kwoty należności głównej 36 977,43 zł (trzydzieści sześć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych czterdzieści trzy grosze) w wysokości 54 % (pięćdziesiąt cztery procent) w stosunku rocznym,

-odsetek za okres od 19 listopada 2009 r. do 07 grudnia 2011 r. naliczanych od kwoty należności głównej 36 977,43 zł (trzydzieści sześć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych czterdzieści trzy grosze) w wysokości przekraczającej wysokość każdorazowo obowiązujących w tym okresie odsetek ustawowych,

-należności głównej co do kwoty 2 152,78 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt osiem groszy),

w stosunku do dłużników M. K. i S. K.,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od powodów M. K. i S. K. na rzecz pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) spółki akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w B. kwotę łącznie 932,02 zł (dziewięćset trzydzieści dwa złote dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XVI GC 641/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 grudnia 2014 r. skierowanym przeciwko Syndykowi Masy Upadłości (...) spółki akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w B. powodowie M. K. i S. K. wniosli o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia

12 czerwca 1995 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VIII Ng 465/95. W uzasadnieniu powodowie wywiedli, że na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego było prowadzone postępowanie egzekucyjne XVII Km 232/95. Początkowo egzekucja została ograniczona do 10 000,00 zł wraz z kosztami adwokackimi i kosztami egzekucji. W czasie trwania postępowania dłużniczka wpłacała Komornikowi oraz wierzycielowi (pozwanemu) kolejne kwoty sukcesywnie zmniejszające zadłużenie. 28 czerwca 1995 r. firma Hurt- (...). (...) i (...) będąca dłużnikiem powodów przełała na konto pozwanego kwotę 1 500,00 zł. W latach 2002-2003 komornik prowadzący egzekucję dokonał na koncie powoda zajęć na łączną kwotę 17 770,65 zł, jednocześnie powodowie sami przekazali łącznie 6 838,92 zł. W piśmie z 17 kwietnia 2013 r. inny komornik sądowy, który prowadził przeciw powodom postępowanie egzekucyjne Km 2467/12, stwierdził iż na tytule wykonawczym istnieje adnotacja poprzedniego komornika z 12 stycznia 2004 r., iż na poczet należności wynikającej z tytułu wykonawczego, którego dotyczy postępowanie niniejsze, wierzyciel otrzymał kwotę 11 438,92 zł. Powodowie dokonywali także bezpośrednich wpłat pozwanemu, lecz nie posiadają na tę okoliczność dokumentów, które ze względu na upływ czasu zaginęły. W ocenie powodów, do 12 stycznia 2004 r. powodowie mają udokumentowaną wpłatę kwoty 37 548,49 zł. Postępowanie Km 232/95 zakończone zostało postanowieniem z 12 stycznia 2004 r. Wobec uzyskiwania przez komornika kolejnych kwot na poczet długu, należy uznać, iż wydanie postanowienia zamykającego sprawę wiąże się z dokonaniem ostatniej wpłaty, wyegzekwowaniem całej należnej kwoty i co za tym idzie, skutecznym zakończeniem egzekucji. W chwili obecnej brak jest możliwości zapoznania się z aktami Km 232/95, ponieważ zostały one zniszczone. Mimo licznych udokumentowanych wpłat oraz zajęć, które doprowadziły do zakończenia postępowania egzekucyjnego, komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. T. Ż. wszczął 19 listopada 2012 r. postępowanie egzekucyjne przeciw powodom, doprowadzając do dalszych zajęć na kwotę 2 152,78 zł. Sąd Rejonowy w B. 10 czerwca 2013 r. umorzył postępowanie na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. wobec braku przewidzianego prawem tytułu wykonawczego. Pozwany pismem z 23 września 2013 r. dokonał potrącenia tej kwoty z częścią rzekomo istniejącego jeszcze długu. Powodowie wpłacili na rachunek Komornika sądowego T. Ż. kwotę 3 491,55 zł oraz w dniu 21 listopada 2012 r. kwotę 1 000,00 zł. Także te kwoty nie zostały powodom zwrócone ani zaliczone na poczet rzekomego długu. Postanowieniem z dnia 30 września 2013 r. w sprawie VIII GCo 299/13 Sąd Rejonowy w B. oddalił wniosek pozwanego o nadanie klauzuli wykonalności ww. tytułowi egzekucyjnemu w związku z przejściem uprawnień. Sąd wskazał, iż wobec zniszczenia akt VIII Ng 465/95 nie jest możliwe rozważenie zasadności złożonego wniosku. Inny skład tego samego Sądu 12 listopada 2013 r. nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu nakazowi zapłaty mimo braku oryginalnych akt VIII Ng 465/95. Pismem z 2 stycznia 2014 r. kolejny Komornik sądowy wszczął postępowanie egzekucyjne wobec S. K. Km 612/14. W podsumowaniu powodowie wskazali, że wierzyciel próbuje ponownie wyegzekwować spełnione już zobowiązanie. Podnieśli też zarzut przedawnienia roszczenia odsetkowego (k. 4-11 pozwu).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, wskazując że powodowie nie udokumentowali wpłaty kwoty 37 548,49 zł. Powodowie dokonali zliczenia wszystkich kwot, które wskazywane były niejednokrotnie w pismach kierowanych przez komorników sądowych. Tym czasem stan ich zadłużenia stanowi kwota wskazana w tytule egzekucyjnym, tj. 23 385,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami, z uwzględnieniem kwot wyegzekwowanych w aktualnie toczącym się postępowaniu. W pierwszym postępowaniu wyegzekwowano kwotę 11 438,92 zł, w postępowaniu zaś w prowadzonym przez Komornika sądowego T. Ż. wyegzekwowano kwotę 2 152,78 zł, która wobec obowiązku zwrotu przez pozwanego została potrącona z wierzytelnością wobec pozwanego oświadczeniem z 23 września 2013 r. Pozwany podniósł, iż każdorazowo po dokonaniu zwrotu tytułu wykonawczego komornik sądowy jest obowiązany na tytule uczynić wzmiankę w przedmiocie wysokości wyegzekwowanej kwoty. W zakresie wpłaconej do Komornika sądowego T. Ż. kwoty 3 491,55 zł, pozwany wyjaśnił, iż otrzymał tylko kwotę 2 152,78 zł. Pozostała kwota została zapewne zaliczona na koszty postępowania egzekucyjnego i wzajemne rozliczenia w tym zakresie powinny mieć miejsce pomiędzy powodami a Komornikiem sądowym. Kwota 1 000,00 zł, której dowód wpłaty powodowie załączyli do pozwu, nie dotarła do pozwanego, ponieważ w okresie, gdy została dokonana, pozwany nie miał już rachunku w banku (...). Pozwany podkreślił też, że tytuł wykonawczy został mu zwrócony, zatem zakończenie postępowania egzekucyjnego nie było związane ze spłatą długu. Wyjaśnił też, że nadanie klauzuli wykonalności w sprawie VIII GCo 393/13 było możliwe, bowiem złożył do Sądu oryginał tytułu wykonawczego. Co do zarzutu przedawnienia roszczenia odsetkowego, gdyby w ogóle można je przyjąć, to jedynie co do odsetek sprzed 19 listopada 2009 r. Z uwagi na wszczęcie postępowania egzekucyjnego w dniu 19 listopada 2012 r., pozwany ma prawo dochodzić odsetek z ostatnie

trzy lata przed wskazaną datą, tj. od dnia 19 listopada 2009 r., bez uwzględnienia kwot wyegzekwowanych przez Komornika, a potrąconych powoływany wyżej oświadczeniem (k. 136-139 odpowiedź na pozew).

Strony pozostały przy swoich stanowiskach do końca procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 1995 r. Sąd Rejonowy w B. VIII Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt VIII Ng 465/95, w którym nakazał aby pozwany S. K. zapłacił na rzecz (...) Przedsiębiorstwa (...) w B. kwotę 69 977,43 zł z odsetkami w wysokości 54 % w stosunku rocznym od kwot:

6 960,96 zł od dnia 12 sierpnia 1994 r. do dnia zapłaty,

10 905,53 zł od dnia 28 października 1994 r. do dnia zapłaty,

6 226,22 zł od dnia 5 listopada 1994 r. do dnia zapłaty,

7 814,53 zł od dnia 25 listopada 1994 r. do dnia zapłaty,

5 070,19 zł od dnia 8 grudnia 1994 r. do dnia zapłaty,

wraz z kwotą 672,10 zł tytułem kosztów sądowych oraz kwotą 1 500,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

w terminie tygodniowym od doręczenia niniejszego nakazu albo wniósł w tym terminie zarzuty (k. 17 nakaz zapłaty).

W dniu 28 czerwca 1995 r. Hurt- (...). (...) i (...) wpłacił poprzednikowi prawnemu pozwanego kwotę 1 500,00 zł tytułem „zwrot kosztów procesu”. Nie wiadomo jednak o jaki proces chodzi, nie jest to sprecyzowane w tytule przelewu (k. 13 potwierdzenie przelewu).

W dniu 9 listopada 1995 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w W. A. K. wszczął postępowanie egzekucyjne Km 232/95 w zakresie kwoty 10 000,00 zł tytułem należności głównej, 375,00 zł tytułem kosztów adwokackich i 2 114,21 zł tytułem kosztów egzekucyjnych (k. 12 zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z ruchomości).

Postanowieniem z 16 października 1996 r. nakazowi temu nadano klauzulę wykonalności jako orzeczeniu prawomocnemu przeciwko małżonce dłużnika M. K. (k. 17-18 postanowienie).

W dniu 30 stycznia 1997 r. nakazowi zapłaty w sprawie VIII Ng 465/95 nadano klauzulę wykonalności jako prawomocnemu (k. 18 klauzula).

W latach 2002-2003 w związku z postępowaniem egzekucyjnym Km 232/95 do (...) Banku Spółdzielczego w Ł. wpłynęły następujące zajęcia (k. 14 pismo Banku):

-na kwotę 6 875,00 zł i 909,26 zł, które zostało odwołane,

-na kwotę 4 695,07 zł i 668,57 zł, które zostało odwołane,

-na kwotę 2 095,23 zł i 105,10 zł, które w dniu 22 grudnia 2003 r. zostało zapłacone w całości, tj. w kwocie 2 422,42 zł.

W dniu 12 stycznia 2004 r. Komornik sądowy w sprawie Km 232/95 uczynił na tytule wykonawczym wzmiankę o tym, że we wskazanym postępowaniu wierzyciel otrzymał kwotę 11 438,92 zł (k. 18 pieczęć Komornika z adnotacją).

Kolejne postępowanie egzekucyjne wszczęto w 2005 r., a zakończyło się 17 maja 2007 r., bez wyegzekwowania jakiegokolwiek kwoty. Nie jest znany zakres egzekucji, bowiem akta tego postępowania już zostały zniszczone. W dniu 17

maja 2007 r. Komornik sądowy uczynił wzmiankę, że nie wyegzekwował żadnych kwot na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego (k. 18 pieczęć Komornika sądowego z adnotacją, k. 167 informacja, k. 160 informacja).

Akta sprawy Km 232/95 zostały zniszczone w (...) Krajowej Rady Komorniczej w dniu 31 maja 2011 r. (k. 19 informacja).

W dniu 19 listopada 2012 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku T. Ż. wszczął postępowanie egzekucyjne Km 2467/12 na podstawie przedmiotowego tytułu egzekucyjnego. Jako należność główną Komornik sądowy wskazał kwotę 36 977,43 zł, a jako egzekwowane odsetki kwotę 136 820,22 zł (k. 20-21 zawiadomienie dłużnika o wszczęciu egzekucji). Wniosek wierzyciela dotyczył kwoty 36 977,43 zł z odsetkami ustawowymi (k. 1-2 akt Km 2467/12 wniosek o wszczęcie egzekucji). Komornik przekazał wierzycielowi w ramach tego postępowania kwotę 2 152,78 zł (k. 22 zaświadczenie z dnia 10 października 2013 r. wydane w sprawie Km 2467/12, k. dołączona na przedzie akt Km 2467/12 bez numeru: kwota figurująca na karcie rozliczeniowej).

W dniu 21 listopada 2012 r. Centrum (...) dokonał przelewu na rachunek bankowy (...) S.A. prowadzony w Banku (...) kwotę 1 000,00 zł, wskazując w tytule przelewu „Fv/” (k. 29 potwierdzenie przelewu).

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w B. w sprawie II Co 2560/13 na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. w zw. z art. 825 § 2 k.p.c. umorzył postępowanie egzekucyjne Km 2467/12 (k. 23 postanowienie).

W dniu 19 września 2013 r. Centrum (...) przelał na rachunek bankowy Komornika sądowego T. Ż. kwotę 3 491,55 zł, jako tytuł wskazując Km 642/13 (k. 28 potwierdzenie przelewu).

W dniu 23 września 2013 r. syndyk masy upadłości złożył oświadczenie, że potrąca wierzytelność przysługującą upadłemu z tytułu nakazu zapłaty VIII Ng 465/95, z wierzytelnością przysługującą M. K. i S. K. wobec masy upadłości z tytułu zwrotu bezpodstawnie wyegzekwowanych kwot w postępowaniu Km 2467/12 (k. 145, 146 oświadczenie pozwanego skierowane kolejno do S. K. i M. K., k. 147 dowód nadania).

W dniu 30 września 2013 r. Sąd Rejonowy w B. VIII Wydział Gospodarczy w sprawie VIII GCo 299/13 oddalił wniosek Syndyka Masy Upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej o nadanie klauzuli wykonalności wobec przejścia uprawnień. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że nie ma możliwości przeanalizowania akt sprawy, z uwagi na ich zniszczenie. Nie wiadomo, czy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynikają okoliczności wskazujące np. na ograniczenie odpowiedzialności dłużnika do określonej wysokości lub określonego mienia, czy w sprawie były wydawane dalsze tytuły wykonawcze, a jeśli tak to ile i w jakim celu (k. 30-31 postanowienie).

W dniu 12 listopada 2013 r. w sprawie VIII GCo 393/13 Sąd Rejonowy w B. nadał klauzulę wykonalności na rzecz następcy prawnego prawomocnemu nakazowi zapłaty VIII Ng 465/95, wydanemu przeciwko S. K., zaopatrzonemu postanowieniem z 16 października 1996 r. klauzulą wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w niniejszym postępowaniu przedłożył oryginał tytułu wykonawczego w sprawie VIII Ng 465/95, przez co możliwe było poddanie wniosku merytorycznej ocenie. (...) S.A. w B. w upadłości likwidacyjnej wykazał przejście uprawnień (...) Przedsiębiorstwa (...) w B. na swoją rzecz dołączonymi dokumentami. (...) Przedsiębiorstwo (...) przedsiębiorstwo państwowe w B. w drodze przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji zostało przekształcone w (...) spółkę akcyjną w B., zaś obecna nazwa tego podmiotu to (...) spółka akcyjna w B. (k. 20-22v akt sprawy VIII GCo 393/13 postanowienie). W dniu 5 grudnia 2013 r. nakaz ten został opatrzony klauzulą wykonalności, a tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi Syndyka Masy Upadłości, pozwanego w sprawie niniejszej (k. 41 klauzula). Oryginał tytułu wykonawczego VIII Ng 465/95 znajduje się w aktach VIII GCo 393/13 (k. 79 akt VIII GCo 393/13 oryginał tytułu wykonawczego).

W dniu 2 stycznia 2014 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. J. O. wszczął egzekucję Km 612/14 (k. 37 zawiadomienie o wszczęciu egzekucji).

W dniu 19 marca 2014 r. w sprawie Km 612/14 dokonano zajęcia ruchomości (k. 62-63 zawiadomienie, k. 64-65 protokół).

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w B., w sprawie VII Gz 63/14 oddalił zażalenie powodów na postanowienie z 12 listopada 2013 r. w sprawie VIII GCo 393/13. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że zarzut powagi rzeczy osądzonej jest chybiony, ponieważ nie ma on zastosowania w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności. Ponadto Sąd Okręgowy podniósł, że w postępowaniu klauzulowym nieskuteczne są zarzuty dotyczące nieprawidłowości postępowania egzekucyjnego i częściowego spełnienia świadczenia. Te okoliczności nie są badane w postępowaniu klauzulowym (k. 80-83 akt VIII GCo 393/13 postanowienie).

W dniu 5 sierpnia 2014 r. w sprawie Km 612/14 dokonano zajęcia wierzytelności (k. 42-61 zajęcia).

Postanowieniem z 9 września 2014 r. sprawa Km 612/14 została przekazana według właściwości (k. 66 postanowienie). Jest ona prowadzona w dalszym ciągu przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Żoliborza w W. M. M. pod sygn. Km 6926/14 (k. 68 zawiadomienie). Komornik ten prowadzi przeciwko powodom także inne postępowania egzekucyjne (k. 72 postanowienie).

W piśmie z dnia 24 listopada 2014 r. Komornik Sądowy A. K. przesłał pełnomocnikowi pozwanych zestawienie kwot przekazanych wierzycielowi w sprawie egzekucyjnej Km 232/95, na łączną kwotę 6 838,92 zł (k. 15 pismo Komornika sądowego).

Zaległość w sprawie Km 6926/14 na dzień 3 kwietnia 2015 r. wynosiła (k. 125 informacja komornika):

23 385,73 zł należność główna,

82 383,16 zł odsetki.

W piśmie z dnia 11 czerwca 2015 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w W. A. M. poinformował, że przeciwko powodom było prowadzone postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) S.A. pod sygn. Km 2231/05, a akta tej sprawy zostały przekazane do (...) Krajowej Rady Komorniczej. Natomiast akta Km 1824/05, również przekazane do tej Składnicy, nie dotyczą stron sprawy niniejszej (k. 166 pismo). Akta sprawy Km 2231/05 zostały już jednak zniszczone, co nastąpiło 2 kwietnia 2014 r. (k. 167 pismo).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych w nim dokumentów i ich wizerunków. Wiele z nich miało charakter urzędowy, w tym oryginał spornego tytułu wykonawczego. Dokumenty urzędowe są dowodem tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Strony nie podnosiły, że dokumenty urzędowe, czy też prywatne, zostały podrobione lub przerobione, dlatego są one wiarygodne.

Niemniej, mimo że Sąd nie kwestionuje wiarygodności pism banku dotyczących zajęć, czy dowodów przelewów, przedłożonych przez powodów, albo informacji Komornika zawierającej zestawienie kwot przekazanych wierzycielowi (k. 15), to wbrew stanowisku powodów, nie wynika z nich spełnienie czy wyegzekwowanie większych kwot, niż to wynika z informacji komornika z dnia 12 stycznia 2004 r. tj. 11 438,92 zł (k. 18). Wszystkie kwoty, wykazane w pismach, jako wyegzekwowane, składają się na kwotę końcową, są w niej zawarte, to jest właśnie w kwocie 11 438,92 zł, umieszczonej w formie adnotacji Komornika na tytule wykonawczym. Należy wskazać, że część uzyskiwanych kwot jest zaliczana na koszty postępowania egzekucyjnego. Nie zmniejszają one długu, nie są wykazywane we wzmiance i nie stanowią wpłat uzasadniających pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Natomiast co do przelewów, nie wskazano, z jakiego tytułu zostały zapłacone, więc nie ma podstaw, by uznać, że stanowią spłatę zobowiązania objętego tytułem wykonawczym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powództwo oparte jest na przepisie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zgodnie z którym dłużnik może żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane.

Takim zdarzeniem jest między innymi przedawnienie roszczenia albo spłata zobowiązania, lub jego spełnienie w inny sposób.

Zgodnie z art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczenia tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenie okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Niewątpliwie odsetki należą do świadczeń okresowych.

W nakazie zapłaty z dnia 12 czerwca 1995 r., sygn. akt VIII Ng 465/95 zasądzono odsetki w wysokości 54 % w stosunku rocznym od kwoty łącznie 36 977,43 zł od kolejnych kwot i dat przypadających w roku 1994: 12 sierpnia, 28 października, 5 listopada, 25 listopada i 8 grudnia, w każdym przypadku do dnia zapłaty. Zważywszy na datę wydania nakazu zapłaty jako należne w przyszłości należy uznać odsetki ustawowe od 13 czerwca 1995 r. Zatem odsetki należne od tej daty podlegają krótszemu, trzyletniemu przedawnieniu.

Bieg przedawnienia należy liczyć od dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty. Data ta jest jednak nieznaną, a akta główne zostały zniszczone. Należy wskazać, że w dniu 16 października 1996 r. nadano temu nakazowi klauzulę przeciwko małżonkowi dłużnika, wskazując iż orzeczenie jest prawomocne. Zważywszy, że nakaz zapłaty został wydany w postępowaniu nakazowym, a klauzulę na samo to orzeczenie jako prawomocne nadano dopiero w 1997 r. (k. 18 klauzula), pewność iż orzeczenie jest prawomocne można łączyć dopiero właśnie z datą 16 października 1996 r., jest to bowiem pierwsza klauzula, w której wskazano na prawomocność orzeczenia. W tej dacie przedawnienie już nie płynęło, ponieważ toczyło się postępowanie egzekucyjne, które zostało zakończone 12 stycznia 2004 r. (k. 79v akt VIII GCo 393/13). Przerwa biegu przedawnienia dotyczy oczywiście tylko takiej części roszczenia, jaką obejmował wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Kolejne postępowanie egzekucyjne wszczęto w 2005 r., a zakończyło się 17 maja 2007 r., bez wyegzekwowania jakiegokolwiek kwoty. Nie jest znany zakres egzekucji, bowiem akta tego postępowania także już zostały zniszczone. Kolejne postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte dopiero 19 listopada 2012 r., a kolejne 2 stycznia 2014 r., obecnie toczy się pod sygnaturą Km 6926/14. W dwóch ostatnich postępowaniach wierzyciel wystąpił o egzekucję jedynie odsetek ustawowych, a nie w wysokości 54 % w stosunku rocznym.

Roszczenie o odsetki przedawnia się osobno z każdym dniem, tak jak osobno z każdym dniem odsetki narastają. W konsekwencji należy uznać, że wskutek ponad trzyletniej przerwy, wszystkie odsetki należne od kwoty głównej za okres wcześniejszy niż 3 lata wstecz od dnia 19 listopada 2012 r. przedawniły się. Oczywiście, dotyczy to tylko odsetek zasądzonych na przyszłość, to jest od 13 czerwca 1995 r., a ponadto tych, które nie zostały wyegzekwowane

Ze względu na upływ czasu i zniszczenie akt zarówno postępowania głównego, jak i akt pierwszych dwóch postępowań egzekucyjnych komorniczych nie jest możliwe ustalenie, w jaki sposób rozliczono kwotę 11 438,92 zł wyegzekwowaną w pierwszym postępowaniu. Obecnie wierzyciel jako kwotę główną podaje kwotę pomniejszoną właśnie o tę kwotę oraz o kwotę wyegzekwowaną w postępowaniu Km 2467/12, co do której wierzyciel wykonał potrącenie. W świetle powyższego należy uznać odsetki od całej należności głównej za okres od dnia 18 listopada 2009 r. wstecz do dnia 13 czerwca 1995 r. za przedawnione. Jednak co istotne, wniosek z 19 listopada 2012 r. przerwał bieg przedawnienia co do odsetek tylko w takim zakresie, w jakim został złożony, to jest w odniesieniu do odsetek ustawowych. Co do odsetek ponad odsetki ustawowe bieg terminu przedawnienia nie został przerwany aż do dnia wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego, tj. 8 grudnia 2014 r. Dla porządku wypada wskazać, że kolejny wniosek o wszczęcie egzekucji, ten z 2 stycznia 2014 r., też dotyczył odsetek ustawowych. Natomiast powództwo przeciwegzekucyjne zmierza do ustalenia roszczenia, zatem przerywa bieg przedawnienia dotyczy wszystkich roszczeń objętych tym tytułem. W myśl bowiem art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się m. in. przez każdą czynność przed sądem lub

innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

W dniu 8 grudnia 2014 r. nie były przedawnione odsetki w pełnej wysokości wynikającej z nakazu zapłaty należne od dnia 8 grudnia 2011 r.

Podsumowując, przedawnienie obejmuje odsetki od należności głównej:

-od 13 czerwca 1995 r. do 18 listopada 2009 r. w całości, tj. w pełnej wysokości 54 %,

-od 19 listopada 2009 r. do 8 grudnia 2011 r. ponad wysokość każdorazowo obowiązujących w tym okresie odsetek ustawowych.

A zatem należy stwierdzić, iż powództwo w świetle art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 125 § 1 k.c. jest uzasadnione w określonym powyżej zakresie.

Ponadto wierzyciel dokonał potrącenia kwoty 2 152,78 zł, która została mu wypłacona w toku postępowania egzekucyjnego, które zostało umorzone. Przyczyną umorzenia była okoliczność, że wierzyciel nie uzyskał klauzuli na następcę prawnego, a uległ przekształceniu w sposób sprawiający, że nie było tożsamości między wierzycielem określonym w tytule wykonawczym a wnioskodawcą (przedsiębiorstwo państwowe przekształciło się w spółkę prawa handlowego). W tej sytuacji kwota wyegzekwowana stała się nienależną, w związku z czym wierzyciel złożył oświadczenie o potrąceniu tej kwoty z własną wierzycielnością.

Takie potrącenie nie stanowi wykonania tytułu wykonawczego, nie odbywa się bowiem przy udziale komornika, lecz bezpośrednio między dłużnikiem a wierzycielem, oznacza to, że tytuł wykonawczy nadal opiewa na pełną kwotę i brak w postępowaniu egzekucyjnym podstaw do rozliczenia takiej kwoty. Jest to zatem, używając języka ustawy, sytuacja w której po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło – tak samo jak sytuacja gdy np. dłużnik dobrowolnie dokonuje wpłat wierzycielowi.

Ponieważ wierzyciel nie złożył oświadczenia o sposobie zarachowania potrąconej kwoty, w tym nie wskazał, w jaki sposób miałyby zostać rozliczone odsetki spłacone w ten sposób, należy uznać, że zaliczył ww. kwotę na należność główną. Odsetki bowiem są zobowiązaniem, co do którego, aby je skonkretyzować, należy wskazać podstawę naliczenia, okres rozliczenia i stopę procentową. Skoro tego zabrakło w oświadczeniu (a odsetki są w istocie naliczane od czterech różnych kwot składających się na kwotę główną) to oświadczenie to w odniesieniu do odsetek byłoby niepełne. Możliwe jest rozliczenie ww. kwoty tylko z należnością główną.

Dlatego co do należności głównej pozbawiono tytuł wykonawczy wykonalności w zakresie ww. kwoty.

Natomiast co do twierdzeń powodów, że pierwotnie wszczęta egzekucja doprowadziła do zaspokojenia wierzyciela w całości, a wobec braku akt postępowania głównego tytuł wykonawczy nie powinien być egzekwowany, należy wskazać na art. 816 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem po ukończeniu postępowania egzekucyjnego należy na tytule wykonawczym zaznaczyć wynik egzekucji i tytuł zatrzymać w aktach, a jeżeli świadczenie objęte tytułem nie zostało zaspokojone całkowicie, tytuł zwrócić wierzycielowi.

Otóż mimo zniszczenia akt głównych tytuł wykonawczy istnieje właśnie dlatego, że pierwotne postępowanie nie doprowadziło do zaspokojenia wierzyciela w pełni, a tylko i wyłącznie w zakresie określonym adnotacją komornika na pieczęci. Dane z tytułu wykonawczego wraz z adnotacjami komornika są wystarczające, by określić obowiązek dłużników do świadczenia zważywszy, że komornik nie bada już – nie ma nawet takiego prawa – roszczenia merytorycznie, tj. tego z jakich faktur, z jakiego tytułu ono wynika. Ta kwestia jest już przesądzona, a nadana klauzula wykonalności zobowiązuje komornika do działania zgodnie z treścią tytułu.

Powodowie nie wykazali też, aby tytuł wykonawczy został wykonany w jakimś szerszym zakresie. Jak powiedziano, co do pism komornika czy banku o wykonaniu egzekucji, nie ma powodów, by kwoty te dodawać do kwoty 11 438,92 zł, o której adnotację uczynił komornik na tytule wykonawczym. To właśnie ta kwota obejmuje całość wyegzekwowanych kwot, na które składają się kwoty wskazane czy to przez bank, czy przez komornika w piśmie, w którym podał on, że odnalazł wpłaty za okres 2002-2003 - k. 15. Adnotacja na tytule wykonawczym bowiem została uczyniona w roku 2004 i musi obejmować wszystkie uzyskane w postępowaniu egzekucyjnym kwoty, przekazane wierzycielowi. Jak powiedziano, z tej adnotacji wynika zakres wykonania tytułu wykonawczego – a gdyby rozliczenie komornika było wadliwe, to zwalcza się je w drodze skargi na czynności komornika, a nie powództwa przeciwegzekucyjnego.

Co do wpłat przedstawionych przez powodów jako dokonane bezpośrednio wierzycielowi, z kwitów k. 13 i 29 nie wynika tytuł wpłaty, więc nie można jednoznacznie stwierdzić, że stanowią one spełnienie świadczenia egzekwowanego tym tytułem wykonawczym, którego dotyczy sprawa niniejsza.

Co do kwoty 3 491,55 zł, została ona wpłacona na rachunek bankowy Komornika sądowego, ale w sprawie Km 642/13. Sprawa ta nie dotyczy tytułu wykonawczego, do którego odnosi się pozew. Wobec powodów toczą się inne postępowania egzekucyjne, ale nie ma to znaczenia dla wykonalności tytułu wykonawczego VIII Ng 465/95.

Gdy chodzi o zarzut, że klauzulę na rzecz następcy prawnego nadano po tym, jak uprzednio w analogicznej sprawie oddalono wniosek, to powyższa okoliczność nie ma znaczenia dla sprawy. Oddalenie wniosku o klauzulę wykonalności nie tworzy stanu powagi rzeczy osądzonej. Zasadność nadania klauzuli bada się zresztą w postępowaniu zażaleniowym po jej nadaniu w określonych terminach. Powództwo przeciwegzekucyjne nie może służyć obejściu przepisów o terminach zażalenia. Nie może też służyć ponownemu badaniu przesłanek nadania klauzuli na rzecz następcy prawnego, bowiem kwestia ta była już badana w postępowaniu klauzulowym. W tym miejscu dość więc powiedzieć, że w toku sprawy o nadanie klauzuli wykonalności pozwany wykazał swe następstwo prawne oraz przedłożył oryginał tytułu wykonawczego, co oznacza, że oryginał ten nie został zniszczony.

Z tych wszystkich względów Sąd uwzględnił powództwo o części, a w pozostałym zakresie je oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd zważył, że uwzględniając tylko należność główną, powodowie przegrali proces 90,79 % co sprawia, że według reguł ogólnych powinni ponieść taką część kosztów procesu. Z drugiej strony nie można stracić z pola widzenia, że w sprawach o pozbawienie wykonalności odsetki stanowią istotny składnik tytułu wykonawczego. W sprawie niniejszej w istocie stanowiły one znaczną część długu, kilkukrotnie przerastającą należność główną, a właśnie w tym zakresie tytuł wykonawczy został pozbawiony wykonalności w znacznej części. Dlatego Sąd uznał za uzasadnione obciążyć powodów tylko częścią kosztów procesu, a konkretnie połową tej kwoty, która należałaby się wierzycielowi przy rozliczeniu według zasad ogólnych.

Wyliczenie według zasad ogólnych wygląda następująco:

Powodowie ponieśli łącznie 3 587,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym 2 400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego, 1 170,00 zł tytułem opłaty od pozwu i 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej. Pozwany poniósł tytułem kosztów procesu łącznie 2 417,00 zł, w tym 2 400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego i 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej. Całkowite koszty procesu wynoszą zatem 6 004,00 zł, z czego powodowie powinni ponieść 5 451,03 zł (tj. 90,79 % całości), a pozwany 552,97 zł (tj. 9,21 % całości). Dla uzyskania tych proporcji powodowie powinni uiścić na rzecz pozwanego kwotę 1 864,03 zł (tj. 5 451,03 zł wynikające z proporcji pomniejszone o 3 587,00 zł rzeczywiście poniesionych kosztów).

Niemniej, jak powiedziano, na podstawie art. 102 k.p.c., powodów obciążono tylko połową tak obliczonej kwoty.

Dlatego orzeczono jak w sentencji.